

بهار مشهدی

تقی الدین بهار مشهدی یکی از بزرگترین شاعران دور جدید است - او فرزند مرزا کاظم صوری بود که ملک الشعراء دربار قدس رضوی بود - و یکی از نامی ترین شعراء عصر خود بود -

بهار در سال ۱۳۰۲ ق در مشهد متولد شد و در همان شهر تعلیم حاصل کرد - در سال ۱۳۲۸ ق ، روزنامه "نوبهار" را منتشر کرد و در سال ۱۳۳۳ ق ، از شهر مشهد به نمایندگی بشورای ملی انتخاب شد و به تهران آمد و روزنامه "نوبهار" را در تهران منتشر ساخت و در ۱۳۳۵ ق ، انجمن ادبی دانشکده و مجله دانشکده را تأسیس کرد -

چنانکه نوشته شد بهار یک شاعر بزرگ دور جدید بود - پس از وفات پدر مرزا کاظم
صوری به لقب ملوک الشعرا مشرف شد - او اگر چه در زندگی سیاسی خود از
صعوبت قید و بند و چار شد که همه این واقعات را در اشعار خود بیان کرده است -
اما در همه حال شعر و شاعری و تصنیف و تالیف را جاری داشت -

بهار بتدریج از زندگی سیاست کناره کرد و از حیث استاد تاریخ ادبیات فارسی
اولاد "دارا معلمین" و سپس در دانشکده ادبیات تهران منصوب شد و بتوسیع و
اشاعت ادبیات ایران متوجه شد - چنانچه مجمل التواریخ، تاریخ سیستان و جوامع
الحکایات را تصحیح کرد و به اضافه حواشی چاپ کرد -

از مهمترین آثار بهار مشهدی دیوان اوست در دو جلد که شامل قصاید و غزلیات
و قطعات است - در قصیده نگاری او پیر و سبک خراسانی است - از آثار مهم دیگر
اوست جلد کتاب سبک شناسی است - علاوه از این مقالات سیاسی و ادبی و تحقیقی
اوست که خیلی پر معنی است -

بهار مشهدی به عنوانهای مختلف سیاسی و معاشرتی نظم ها نوشت که از حیث فکر و فن خیلی
بازرش است و در در سگاه های ایران و بیرون ایران داخل نصاب است -
از حیث نظم نگار پایه اش خیلی بلند است - او در سال ۱۳۲۰ ش فوت شد -